

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

МАТЕРІАЛИ
III Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих вчених з нагоди Дня науки
«СУЧАСНА НАУКА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

19 травня 2021 р.
м. Херсон

Список літератури

1. Іванова В.Д. Технологія виробництва продуктів бджільництва: Курс лекцій. - Миколаїв: МДАУ, 2009. - 245 с.
2. Побічні продукти в бджільництві: технологія їх отримання та використання
https://pidru4niki.com/87279/tovaroznavstvo/pobichni_produkti_bdzhilnitstvi_tehnologiya_otrimannya_vikoristannya

УДК: 636. 32/38. 082.23

С. Ю. ОДНОРИГ

здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня

Н. М. КОРБИЧ

*кандидат сільськогосподарських наук, науковий керівник
Херсонський державний аграрно-економічний університет*

КОЛІР ЖИРОПОТУ ВОВНИ ТА ЙОГО ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК З ПОКАЗНИКАМИ ПРОДУКТИВНОСТІ ЯРОК ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Актуальність. У структурі економіки аграрних підприємств України вівчарство історично було невід'ємною частиною народного господарства і становило важливу складову, забезпечуючи його потреби в специфічних видах сировини і продуктах харчування.

Жиропіт - складова вовни, що є сумішшю вовнового жиру, що виділяється сальними залозами, і сухого залишку поту, який виділяється потовими залозами. Серед всіх компонентів немитої вовни (піт, бруд, рослинні домішки та інші) вовновий жир благотворно впливає на її фізичні властивості. Він є невід'ємною консервуючою речовиною вовни у процесі її зберігання.

Встановлено, що колір жиропоту – основний критерій при оцінці його якості під час бонітування. Встановлено, що більш бажаним для тонкорунних овець є білий та світло-кремовий колір жиропоту вовни. Жиропіт жовтого забарвлення лишає свій відтінок на промитій вовні та погіршує її фізико-механічні властивості [1, 2, 3].

Мета досліджень. Метою досліджень було вивчення впливу кольору жиропоту на показниками продуктивності ярок таврійського типу асканійської тонкорунної породи з ціллю використання одержаних даних при веденні селекційно-племінної роботи.

Результати досліджень. Для досліджень було сформовано три групи ярок таврійського типу асканійської тонкорунної породи: перша – характеризувалася кремовим кольором жиропоту та під час бонітування

оцінена в три бали, друга – характеризувалася світло-кремовим кольором жиропоту з оцінкою в чотири бали та ярки третьої дослідної групи мали білий колір жиропоту, який при бонітуванні оцінено в п'ять балів. Загальна кількість дослідного поголів'я склала 30 голів, утому числі по 10 голів у кожній дослідній групі.

Певної закономірності розподілу ярок за живою масою з урахуванням кольору жиропоту не виявлено. Так вищі показники живої маси мали ярки III дослідної групи (білий жиропіт), які склали 53,50 кг, різниця із ярками I групи склала 1,5 кг, або 2,8 %. Найменші показники живої маси мали ярки із світло-кремовим жиропотом – 49,2 кг, що на 2,8 кг, або 5,75 % менше порівняно з ярками із кремовим кольором жиропоту та на 4,3 кг, або 8,7 %, порівняно з ярками із білим жиропотом (табл. 1).

Таблиця 1 - Характеристика живої маси дослідного поголів'я ярок, кг

Дослідні групи	Жива маса, кг		
	$\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$	σ	$C_v, \%$
I дослідна - кремовий колір жиропоту, 3 бали	52,00±3,000	4,346	8,358
II дослідна - світло-кремовий колір жиропоту, 4 бали	49,20±4,320	5,514	11,207
III дослідна - білий колір жиропоту, 5 балів	53,50±4,700	5,359	10,017

Порівнюючи індивідуальний розподіл ярок за живою масою з мінімальними вимогами до породи встановлено, що у I та III групах не виділено ярок із живою масою меншою ніж вимагають стандарти для тварин I класу (40 кг) та класу еліта (42 кг), тобто вони перевищували дані вимоги, у II групі виділено лише одну голову, яка не відповідала поставленим вимогам, решта поголів'я мали живу масу вищу за 44 кг. Аналіз настригу митої вовни дослідних ярок наведено в таблиці 2.

Таблиця 2 - Характеристика настригу митої вовни, кг

Дослідні групи	Настриг митої вовни, кг		
	$\bar{X} \pm S_{\bar{x}}$	σ	Cv, %
I дослідна - кремовий колір жиропоту, 3 бали	3,40±0,432	0,536	15,758
II дослідна - світло-кремовий колір жиропоту, 4 бали	3,22±0,338	0,537	16,680
III дослідна - білий колір жиропоту, 5 балів	3,53±0,641	0,799	22,643

Вищий настриг митої вовни мали ярки з білим кольором жиропоту (III група), який в середньому по групі склав 3,53 кг. Так, як вищі настриги живої маси та настригу немитої вовни мали ярки з кремовим жиропотом (I група) аналогічна закономірність збереглася і за настригом митої вовни, так їх настриг склав 3,4 кг, різниця між I та III групами становила 0,13 кг, або 3,7 %.

Коефіцієнт мінливості даної ознаки характеризується як високо мінливий, і доводить те, що дана ознака має складну генетичну природу і формується під впливом багатьох факторів середовища.

Ярки таврійського типу асканійської тонкорунної породи I класу повинні мати настриг митої вовни не меншим за 2,2 кг, класу еліта – 2,5 кг. Порівнюючи мінімальні вимоги з одержаними даними можна стверджувати, що дослідне поголів'я ярки усіх груп мали значно вищі показники настригу митої вовни, ніж вимагають стандарти для класу еліта. Перевага коливалася в межах 0,72-1,03 кг, або 29,0-41,2 %.

Селекцію тварин у межах кожної породи найбільш ефективно здійснюють з використанням основних ознак, то вивчення кореляційних зв'язків є необхідним для удосконалення системи оцінки (табл. 3).

Таблиця 3 - Кореляційні зв'язки дослідних показників

Показники		Дослідні групи		
		I дослідна - кремовий колір жиропоту, 3 бали	II дослідна - світло-кремовий колір жиропоту, 4 бали	III дослідна - білий колір жиропоту, 5 балів
Колір жиропоту	настриг митої вовни	0,10	0,04	0,34
	жива маса	0,08	0,05	0,23

У результаті розрахунків кореляційних зв'язків встановлено, що між кольором жиропоту та :

- настригом митої вовни та живою масою відмічено низьку позитивну кореляцію в межах 0,02-0,36.

Висновок. У разі покращення основних показників вовнової продуктивності та живої маси ярки у незначній мірі може проявлятися більш бажаний колір жиропоту.

Список літератури

1. Продукція вівчарства: URL: https://pidruchniki.com/1562121562398/tovaroznavstvo/produktsiya_vivcharstva
2. Технологія виробництва продукції вівчарства. Оцінювання ознак бонітування овець: URL: <https://buklib.net/books/36084/>
3. Ланолін і його застосування: URL: <https://strlan.ru/uk/lanolin-i-ego-primenenie-lanolinovaya-maz-ot-morshchin-dlya-razglazhivaniya.html>

УДК: 636.083.312

С. П. ПАНКЄЄВ

кандидат сільськогосподарських наук

Херсонський державний аграрно-економічний університет

**ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА В
ГОСПОДАРСТВАХ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ**

Актуальність. Важливим показником енергозбереження в молочному скотарстві є розробка і впровадження прогресивної технології виробництва молока, в основі якої лежить чітке ґрунтування корів за фізіологічним станом та відповідна зоотехнічна робота з кожною групою тварин.

При цьому здійснюються такі важливі заходи: організація інтенсивного відтворення молочного гурту, скорочення періоду після пологів і кількості ялових тварин; покращення організації виробництва, впорядкування робочого дня і підвищення продуктивності праці тваринників; більш раціональне використання кормів, кожного скотомісць і виробничих потужностей; поглиблення селекційної роботи; безпосередня участь спеціалістів у виробничих процесах; підвищення продуктивності молочного гурту; зниження собівартості тваринницької продукції, матеріальних і трудових затрат, підвищення рентабельності галузі. [1, с. 149-156].

Основна частина. Важливо було вивчити і проаналізувати існуючу технологію виробництва молока у господарствах південного регіону України і запропонувати удосконалення важливих технологічних елементів, які включають: умови для технології, загальна схема виробництва молока, розрахунок поточності і ритмічності виробництва молока, визначення середньорічного поголів'я в цехах (кількість скотомісць) і структури гурту, показники структури раціонів, оптимальні норми заготівлі кормів на голову, розрахунок річної потреби ферми в кормах, біологічно-технологічні процеси кожного цеху, систему селекційно-племінної роботи з молочним гуртом, економічну ефективність виробництва молока. Всі дослідження проводились згідно загальноприйнятим проектним і зоотехнічним методикам. [2, с. 31-38].